

Naša župnija

LETO XXVIII • OKTOBER 2018

ŠTEVILKA 9

MOLITEV JE NEBEŠKA POŠTA (blaženi Anton Martin Slomšek)

Če hočemo biti v družini med seboj povezani, se moramo pogovarjati med seboj. Brez zaupanja in pogovora, postajamo odtujeni in oddaljeni. Pogovor nas zbliža in gradi medosebne odnose.

Za nas kristjane je pogovor z Bogom naša molitev. Molitve ni samo v tem, da Boga nekaj prosimo, ampak, da se z njim pogovarjamo. Tudi On govori nam, ko beremo Božjo besedo zapisano v Svetem pismu. Branje Svetega pisma je torej tudi molitev. Na poseben način je vse to molitev rožnega venca.

Rožni venec je Svetopisemska molitev. Ponavljajo se molitve očenaša, ki nas jo je naučil Jezus sam in zdravamarija, ki je pozdrav angela Mariji in pozdrav Elizabete Mariji. V ponavljanje teh besedil pa ve vpleta še premišljevanje skrivnosti rožnega venca, ki so prav tako svetopisemske. Zato lahko zapišemo, da je rožni venec razlaga Svetega pisma za preproste.

Za desetko rožnega venca potrebujemo preproste 4 minute. Naj nam ne bo škoda tega časa za naš osebni odnos do Boga.

VIDKINJA SESTRA LUCIJA O ROŽNEM VENCU

Znano je, da je Marija v Fatimi priporočala molitev rožnega venca. Vidkinja, kasneje sestra Lucija, je v svoji zadnji knjižici *Moj pogled na Sporočilo po preteku časa in dogajanj* med drugim zapisala o rožnem vencu tole:

»Vprašujem se: zakaj je [Marija] izbrala molitev rožnega venca in ne kakšne druge (...) Morda zato, ker je vsem najbolj dostopna, majhnim in velikim, modrim in nevednim, da z dobro voljo vsak dan darujejo Bogu ponižno molitev našega rožnega venca? Prav od začetka nas vodi k pomembnim Božjim skrivnostim odrešenjskega dela, ki ga je izvršil Jezus Kristus, naš Odrešenik.

To molitev začenjamo s klicem k Presveti Trojici: *V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha*. Nato se potopimo v prvo razodetje Boga v tej skrivnosti: ‚Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin‘ (Lk 1,35).

Nadaljujemo molitev in zremo Marijo, spremenjeno v živi tempelj Presvete Trojice: Sveti Duh, ki je prišel nadnjo, Oče, ki je nad njo razgrnil svoje delo, in Sin, ki je bil po Najvišjem spočet v njenem deviškem telesu. Ta skrivnost Presvete Trojice je temelj, začetek in konec vsake naše

molitve, vse naše biti in vsega našega življenja. Od Boga prihajamo, k Bogu se vračamo in v Bogu živimo (...)

Vsi potrebujemo Marijino posredovanje pri Bogu. Sveti papež Janez Pavel II. je dejal: ‚Rožni venec je moja najljubša molitev.‘ Da, to je najlepša molitev, ki so nas jo naučila nebesa. Vodi k večjemu spoznavanju Boga in njegovega odrešenjskega dela v Kristusu.«

V MOLITEV SE PRIPOROČA...

Rožni venec je za aktivne ljudi. Tisti, ki si sredi dejavnosti lahko najdejo čas 4 minute za Boga. Tisti, ki želijo vse delati v Božjo čast. Tisti, ki se zavedajo, da »če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji.« (Ps 127,1)

Rožni venec je molitev otrok, ki radi ponavljajo in molijo naprej. Ob ponavljajoči molitvi se umirimo in postavimo vse delo, trpljenje in veselje v Božjo svetlobo.

Rožni venec je tudi molitev tistih, ki ne morejo več delati. Lahko pa molijo. Zato se jim priporočamo, da molijo tudi za našo župnijsko občestvo, za župnika in kaplana, za katehete, vse, ki delamo za župnijo, da bi nas spremljal Božji blagoslov. Tako so blagoslov in uspehi v župniji tudi uspehi in veselje vseh, ki molite za nas!

Molite tudi za vse naše družine, za

razumevanje in zvestobo. Za birmance in njihove botre in njihove družine, pa tudi za prvoobhajance in njihove družine. Vsi smo potrebni blagoslova, ki nam ga na poseben način prinaša molitev rožnega venca.

POVABILO

Vabimo vas, da v mesecu oktobru poživimo našo molitev rožnega venca. Zato se bomo potrudili, da pred vsako sveto mašo skupaj molimo rožni venec.

OSEBATA MESEC

»KDOR PROSI, SE MU NOSI.«

Gospa Sabina Rautek pri svojih 84 letih še vedno svoj prosti čas namenja drugim in opravlja delo perice in likarice v župnišču na Igu. Te dni, ko sem jo obiskala, je bila malo prehlajena. Z zdravjem ima kar nekaj težav. Težje diha zaradi astme, ima slabo kri, tudi srce ni več mlado, vendar je vedno kljub temu prijazna in vesela. Poznam jo že dolgo časa, od malega. Vedno sem bila presenečena, ker za otroke, tudi tiste, ki radi ponagajajo in naredijo kako neumnost, vedno najde lepo besedo in opravičilo za slabo vedenje. »Pusti jih,« pravi: »Saj so otroci, otroci morajo biti živahni.« In otroci, ki so okoli župnišča, jo imajo radi. Kadar mi kaj razlaga pravi: »Sem šla od zdravnice, bolj težko sem hodila, dve punčki pa sta se ponudili in me vprašali, če rabim pomoč.«

S pokojnim možem Franjem je prišla v Slovenijo za delom. Njene korenine izvirajo s Hrvaškega, iz Virovitice. V Sloveniji je dobila službo

v Kovinski industriji na Igu. Vprašala sem jo, zakaj ravno sem, na Ig? Rekla je, da ji je bilo tu všeč, ko je bila

na obisku pri znancih. Ko se je vrnila domov, je možu rekla: »Jaz grem v Slovenijo.«

V Kovinski je delala do upokojitve. V njej je brusila, varila sode in zadnja leta delala v galanteriji. Na službo ima lepe spomine. Pravi, da so se imeli zelo lepo in se med seboj razumeli.

Okoli župnišča in cerkve je začela pomagati pred dvema desetletjema, ko je šla v pokoj. V začetku je pomagal tudi mož, da sta kaj pokosila in pospravila okolico. Skrbela sta tudi za zvonjenje, ker še ni bilo elektronsko. Potem je mož zbolel in kasneje umrl. Po njegovi smrti je nekoč gledala skozi okno, ko je mimo prišel takratni kaplan Sandi in ji rekel: »Gospa Sabina, gledate skozi okno in ne veste, kam bi se dali. Ali bi prišli pomagat v župnišče? Če vam ne bo všeč, vas ne bo nihče silil.« Takrat sta v župnišču pomagali tudi gospa Tončka in gospa Tinka. Dobro so se ujele in postale prijateljice. Tudi z duhovniki so se dobro razumeli.

Tako je začela s pranjem, likanjem, urejanjem okolice, zalivanjem rož, čiščenjem župnišča, krašenjem in čiščenjem cerkve.

Še danes poskrbi za vse prte iz cerkve, albe – duhovnikova mašna oblačila, ministrantske obleke, posteljino, kuhinjske krpe, oblačila

duhovnikov... Pere in zlika. Danes ji pomaga tudi gospa Lojzka, kaplan Simon pa pri čiščenju župnišča in na vrtu.

Kadar se počuti bolje, se odpravi na daljši sprehod do pokopališča. Tudi tam poskrbi za grobove znancev. V poletnem času je potrebno več zalivanja.

Je pa imela svoj vrt v Kamžišču, kjer je pridelala vso zelenjavo za dom. Zadnja leta ne zmore več obdelovati svojega vrta. V prostem času, ko je še bolje videla, je tudi pletla in šivala.

Takole mi je rekla: »Veš, eden te ne mara, dva te pa marata. Tako je z ljudmi. Enkrat mi je neki lžanec rekel, kaj bo ta hrvaška uš. Nikoli nisi za vse dober. Jaz nikomur nisem naredila nič slabega. Če mi kdo pomaga, hvala lepa, če mi pa ne, mi pa ne,« mi je razlagala v najinem pogovoru.

Vprašala sem jo, kdo ji je privzgojil vero. Povedala mi je, da je bil njen oče meščan in so živeli v mestu. Na vasi pa so imeli sorodnike, mamino mamo in teto, in tja so hodili. Sorodniki so pomagali in skrbeli za cerkev ter brali berila. In stara mama in teta sta ji privzgojili vero. Teta je vedno govorila: »Kdor prosi, se mu nosi.« Sama pa se je poročila v neverno družino.

Njena prva beseda v molitvi je vedno: »Sveta Mati Marija...« Svoje te-

žave in veselje vselej izročča v Marijine roke. Veliko moli, vsak dan obiskuje sveto mašo in rožni venec pred mašo. Rada postori kaj okoli cerkve in v njej. Vestno skrbi za Marijin oltarček pod

korom, kot je obljubila znanki, ko se je le ta odselila z Iga. Čas pa si krajša tudi s tem, da s kom malo poklepeta.

mjg

ORATORIJ NA GOLEM (23.-25.8.2018)

Tudi v Župniji Golo smo se letos odločili za organizacijo Oratorija. Kljub temu da je trajal samo tri dni, je bilo zelo pestro in ustvarjalno. Letošnja tema Oratorija je bila Le eno je potrebno, ki je govorila o življenju in delovanju misijonarja Friderika Baraga. Veliko smo slišali o njem tudi že pri šmarnicah v maju. Oratorij se je vsak dan začel v zgodnjih urah z molitvijo ter petjem oratorijske pesmi. Nadaljevali smo z vsakodnevno zgodbo o Baragi, ki smo jo poslušali skozi celoten oratorij. Z otroki smo v času delavnic zelo radi

ustvarjali ter izdelali različne izdelke. Najbolj zanimivo je bilo graviranje v les ter izdelovanje različnih zapestnic. Kosilo je bilo najbolj pričakovano del dneva. Skupaj smo vsakodnevno poskrbeli, da naši želodčki niso ostali prazni. Ta pa nam je dal tudi moč za popoldanske igre. Z igrami smo se še bolj povezali in skupaj združili v eno. Prav tako je naš oratorij vsakodnevno spremljalo veliko petja ter

molitev. Zaključek pa se je končal ob večerni molitvi ter v pričakovanju naslednjega dne. Da je oratorij potekal brez težav, nam ne bi uspelo brez pomagačev, ki so se pridno ponudili za pomoč in sodelovanje z idejami ter pripomočki. Zahvalila bi se vsakemu posebej, prav tako tudi mojima somentorjema Marjetki ter Jonu.

Anamarija Virant

ROMANJE V TORINO

Kot veste, so našo župnijo dolga desetletja vodili duhovniki, ki so prihajali iz vrst salezijancev. Ta red je ustanovil Janez Bosco, ali kakor ponavadi rečemo – don Bosco. V zadnji številki Naše župnije ste lahko prebrali vabilo Tomaža Stojca na njegove prve zaobljube v Torinu. Eno leto je prihajal med vikendi k nam na lg in tukaj opravljal svojo pastoralno prakso. Njegovemu povabilu smo se odzvale tri župljanke in se udeležile romanja v Torino (od 7. - 9. septembra), ki je bilo zelo lepo in zanimivo.

Prvi dan smo si ogledali Colle don Bosco, kjer stoji hiša, v kateri je bil rojen don Bosco. V bližini pa je tudi hiša, kjer je preživel svoja otroška leta. V tem naselju smo tudi prenočili

in imeli sveto mašo.

V soboto smo si ogledali Valdocco v Torinu in se popoldne udeležili

slovesnih zaobljub. Poleg Tomaža je sprejelo prve salezijanske zaobljube še devet drugih in sicer eden iz Romunije, eden iz Avstrije, dva z Malte in ostali iz Italije. Za geslo so si izbrali kot vodilo: *Ali me ljubiš? Hodi za menoj!* (Jn 21. 15.19) Ko je Tomaž pred mašo v klopi zagledal nas tri, ki smo

prišle z Iga, nas je bil prav vesel. Karsneje je povedal, da se še vedno čuti povezan z našo župnijo in prebere vsako številko Naše župnije. Z veseljem se spominja tudi naših takratnih duhovnikov, ki so ga tako gostoljubno sprejemali. Slovesnosti, ki je trajala dve uri, se je udeležilo veliko število salezijancev, samo duhovnikov je bilo okoli osemdeset.

Po zaključku zaobljub smo pred cerkvijo čakali, da pride iz cerkve „naš“ salezijanec in ga bučno pozdravili z zastavo, glasbo in petjem.

V nedeljo smo se odpeljali v Pinerolo in si ogledali stavbo noviciata. Ta stoji na gričku, vse naokrog je lep razgled. Tu so torej novi salezijanci pre-

živeli eno leto svojega uvajanja. Imeli so točno določen dnevni red: predavanja, rekreacijo, molitev in hodili ob koncu tedna v župnije na pastoralno prakso. Tako so spoznavali, kaj pričakuje salezijanski red od njih in skušali doseči tudi dobre medsebojne odnose.

Tomaž se je z nami z avtobusom vrnil domov v Slovenijo, kjer bo na Rakovniku nadaljeval svoje uvajanje v salezijansko življenje. Za nekaj dni je smel na oddih domov v Homec in se je že veselil domače hrane, ki se ne da primerjati s tako priljubljenimi italijanskimi testeninami.

Mira Gantar

ZAHVALA TOMAŽA STOJCA OB PRVIH ZAUBLJUBAH V TURINU

Dragi Ižanci in Ižanke, naj doni zahvala dobremu Bogu, Mariji Pomočnici in sv. Martinu, da sem bil pred dvema letoma bil poslan v vašo župnijo na pastoralo. Hvala da ste me sprejeli in skupaj s salezijanci pripravljali na salezijanski poklic. Zahvala gre vsem, ki ste me v soboto 8.9., na dan mojih prvih zaobljub, prišli osebno

podpret ali pa ste bili z menoj v mislih in molitvah.

Sebe in vseh drugih devet sobratov, ki smo izpovedali zaobljube, priporočam v molitev, da bi znali tako kot sveča iz Jezusove ljubezni izgorevati za zveličanje mladih.

Bog povrni za vse in nasvidenje na Igu.

Tomaž Stojc SDB

ČUDODELNA SVETINJA

V nedeljo, 16.9., so nas na Igu obiskali mladi MVM – Marjansko Vincencijanske Mladine skupaj s sestrami usmiljenkami. Pri maši ob 10h so

nosili. Veliko je uslišanj in pomoči na Marijino priprošnjo po čudodelni svetinji.

Svetinja ima na prednji strani po-

nam predstavili Čudodelno svetinjo.

Sestre usmiljenke je ustanovil Vincencij Pavelski. Njihova prva karizma je delo z ubogimi. Njihova dejavnost pomoči bližnjim in pomoči potrebnim pa se krepi z molitvijo. Velik dar redu je bila sestra Katarina Laboure, ki se ji je v Parizu v kapeli samostana prikazala Nebeška mati Marija in ji naročila, naj da kovati svetinjo s posebnim napisom in sporočilom. Obljubila je varstvo in pomoč tistim, ki bodo to svetinjo z vero

dobo Marije Brezmadežne. Okoli pa je napis: Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo! Na hrbtni strani pa sta Marijino in Jezusovo srce z Marijinim monogramom in 12timi zvezdami. Marija je Katarini omenila, da je pripravljena deliti mnogo milosti, a za mnoge ljudi ne prosijo!

Če bi kdo še želel prejeti svetinjo, ki so jo nekateri otroci prejeli kot šmarnično nagrado, jo lahko še dobi! Marija še deli milosti tudi za tebe!

MOLITVENA SKUPINA NA GOLEM

Srečanja molitvene skupine na Golem so vsak torek ob 20h. Po prestavitvi ure pa se bo predstavila ura molitvene skupine na 19. uro. Skupaj zmolimo rožni venec in litanije, ter dodamo še kakšno drugo molitev. Zato se nam lahko pridruži kdorkoli. Vsi torej lepo vabljeni! Skupaj smo močnejši!

ŽUPNIJAV ZADNJEM MESECU

Na pokopališču na Škofljici smo se poslovili od Rudolfa Šeška, rojenega 1.4.1943, bivajočega na Kočevski cesti 146 na Pijavi Gorici. Namesto cvetja so za sveti maši darovali: družina Rajer iz Jablana in sosedje iz Češnjic pri Otočcu.

Na lgu smo se poslovili od Marije Zore, rojene Starina, rojene 19.1.1940, iz Iške Loke 29. Ob pogrebu so namesto cvetja namenili dar v dober namen in za svete maše: družina Železnik, družina Čuden (sosedovi) in Tone Uršič z družino.

Poslovili smo se od Štefanije Vokal, rojene Jamnik, rojene 25.12.1919 s Pijave Gorice. Zadnja leta je živela v domu ostarelih v Domžalah. Ob pogrebu je za sveto mašo daroval vnuk Dejan Ivanuš z družino.

Poslovili smo se od Mihaele Pucihar, rojene Babnik, rojene 29.9.1921 na lgu, iz Kramerjeve ulice 15 na lgu, ki je zadnja leta živela na lžanski cesti v Ljubljani. Ob smrti so namesto cvetja na grob darovali za svete maše in v dober namen ter potrebe Cerkve: sin Franci z družino, družina Golob, Zagorica 12, sosedje Božnarjevi, sosedje Cibrovi, vnukinja Renata z družino, Francka Kukoviča, Angelca Šturm, Bukovec Mari z družino, Franc Virant z družino, Hrenova 7, Debečeva mama, Sanda z družino, družina Janeza in Milanke Debevec, Franci Debevec z družino, Zdenka Golob z družino, družina Pavlič iz Vrbljenja, Vida Zupančič, Mihaela Novak iz Kramerjeve ulice 19, Franc Mavec iz Strahomera, Pavla Glavan iz Straho-

mera, družina Šenk, družina Matjaž, družina Smole iz Hrenove ulice.

Vsem darovalcem se zahvaljujemo za namenjen dar. Naj koristi dušam pokojnih, nas pa poveže z njimi v molitvi in obhajanju svetih maš. Bog povrni.

Bogu smo hvaležni za dar večnega življenja, ki sta ga pri krstu prejela Jaša Majzelj, sin Miha in Nuše Lužnik iz lške in Naja Nered, hči Anžeta in Tamare Miko iz Glinka pri Škofljici. Naj dar Božjega otroštva ostaja v njima, kot pri podelitvi krstnega oblačila molimo: da ga bosta brez madeža prinesla v večno življenje.

ZAHVALA DOBROTNIKOM KARITAS

Ob pogrebu pokojnega Franca Debevca iz Iga so svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas Ig: Uršič Tone z družino iz lške Loke in cerkveni pevci. Vsem iskren Bog plačaj.

Ob pogrebu pokojnega Alberta Dolinška iz Iga sta svoj dar namenila za potrebe Župnijske karitas Ig: Janez in Slavka Kovačič iz Staj. Iskren Bog plačaj.

Zahvaljujemo se tudi vsem do-

brotnikom, ki pomagata lajšati stiske ljudem.

Bog plačaj.

Župnijska karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

BRALCI BERIL NA IGU

Maša ob 8. uri:

Mateja Jere Grmek in Blaž Jamnik 7.10.

Rok in Zinka Štefančič – 14.10.

Franc Orhini in Veronika Čuden – 21.10.

Helena Bevc in Marjana Jamnik – 28.10.

Bernarda in Robi Selan – 1.11.

Nataša in Boštjan Šteblaj – 4.11.

Maša ob 10. uri:

Sonja Dolinšek in Tadej Jamnik 7.10.

Marija Poljanec in Bojan Bučar – 14.10.

Andreja in Roman Zdravje – 21.10.

Marija Pangerc in Marinka Završnik – 28.10.

Irena Uršič in Vlasta Merzel – 1.11.

Anka Virant Dornik in Jure Podržaj – 4.11.

BRALCI NA PIJAVI GORICI:

- Veronika Globokar in Damjana Urbar – 28.10.
– 7.10. Damjana Urbar in Tomaž Šerjak –
Anže Globokar in Olga Urbar – 14.10. 1.11.
Katarina Hočevnar in Jelka Janež Tav-
čar – 21.10. Veronika Globokar in Damjana Urbar
– 4.11.
Andreja Lunar in Katarina Stojanovič

KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE NA IGU :

3. SKUPINA – 7. 10.	7. SKUPINA - 9.9. (Iška Loka)
4. SKUPINA – 14.10.	8. SKUPINA - 16.9. (Staje)
5. SKUPINA – 21.10. (Podržajevi)	1. SKUPINA - 23.9. (Matena)
6. SKUPINA – 2.9.	2. SKUPINA – 30.9.

KATEHUMENAT – PRIPRAVA ODRASLIH NA PREJEM ZAKRAMENTOV

Vse več je mladih, ki v otroški dobi niso mogli prejeti zakramentov uva-
janja v krščanstvo, krsta, birme in
obhajila. Zato vsako leto zanje pri-
pravljamo posebno pripravo - tečaj,
ki poteka od jeseni do pomladi. Ak-
tivni udeleženci tečaja v pomladan-
skem času prejmejo vse zakramente
hkrtati.

V dekaniji Ljubljana Vič Rakovnik
bosta potekala dva tečaja, eden na
Viču in drugi na Rakovniku.

Na Viču bo prvo srečanje v četrtek,
4.10., ob 20h v Antonovem domu. In-
formacije: ŽUPNIŠČE VIČ, TRŽAŠKA
85, 1000 LJUBLJANA, TEL.. 01 244
42 60; zupnijavic@gmail.com.

Na Rakovniku pa bo prvo sreča-

nje v torek, 2.10., ob 19h v župnij-
ski pisarni. Informacije: ŽUPNIŠČE
RAKOVNIK (župnijska pisarna),
RAKOVNIŠKA 6, 1001 LJUBLJANA,
TEL.: 059 339 110; 041 716 949; zupnija.rakovnik@salve.si;

Povabimo tiste, za katere vemo,
da še niso stopili na pot vere posve-
čene z zakramenti, na to pot.

POVABILO NA ROMANJE NA ZAPLAZ

Vse župljane župnij Golo in Ig vabimo na župnijsko romanje, ki bo v soboto, 20. oktobra. Odhod avtobusa bo ob 7.30 z Golega pri gasilskem domu in ob 8h z Iga. Osrednja točka romanja bo osrednja Božja pot Novo-meške škofije Zaplaz. Tja so romali k Mariji mnogi naši predniki. Sedaj pa je tam tudi grob našega blaženega mučenca Alojzija Grozdeta. Ogledali si bomo ta grob, ki ga sedaj krasijo mozaiki p. Marka Ivana Rupnika. Po sveti maši ob 10h se bomo podali proti Mirni in tam obiskali tudi kraj mučenčeve smrti pod Gradom na

Mirni. Ogledali si bomo Sladko goro pri Šentrupertu. Sledilo bo kosilo

in potem se počasi usmerimo proti domu. Nazaj grede se ustavimo še v Trebnjem, kjer je pred cerkvijo spomenik Friderika Ireneja Baraga, katerega 150 letnico smrti letos obhajamo.

Predvidoma bomo doma okoli 19 te ure.

Cena romanja s kosilom je 25€, za otroke pa s popustom le 15€.

Prijave že sprejemamo do zapolnitve mest. Vabljeni na Zaplaz.

DOGODKI PRED NAMI

- ☞ 1. oktober: Sv. Terezija Deteta Jezusa, začetek rožnovenske pobožnosti
- ☞ 2. oktober: Sv. angeli varuhi
- ☞ 4. oktober: Sv. Frančišek Asiški
- ☞ 5. oktober: Prvi petek: dopoldne obiščemo bolnike in ostarele na domu, zvečer od 18.30 molitev pred Najsvetejšim na Igu in posvetitev Jezusovemu srcu
- ☞ 6. oktober: Sv. Bruno, Prva sobota: od 7.30 molitev premišljevalnega rožnega venca pred Najsvetejšim in posvetitev Marijinemu brezmadežnemu srcu
- ☞ 7. oktober: 27. nedelja med letom, Začetek tedna za življenje, ob 10h na Igu otroška sveta maša, po maši srečanje za starše prvoobhajancev na Igu,
- ☞ ob 11.10 na Škofljici začetek skavtskega leta
- ☞ 11. oktober: Sv. Janez XXIII., ob 19.30 v Škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano Ritem srca
- ☞ 12. oktober: od petka, 12.10, od 18h, do nedelje, 14.10., do 13h: Vikend za zakonce in otroke v Veržeju. Prijave in informacije v župnišču ali na jamnikt@gmail.com.
- ☞ 14. oktober: 28. nedelja med letom, sklep tedna za življenje, pri nedeljskih mašah bodo z nami študentje tropske medicine iz Ljubljane, ki se odpravljajo na mesečno odpravo v Kenijo.
- ☞ 15. oktober: Sv. Terezija Jezusova

(Avilska, Velika), po večerni sveti maši srečanje ŽPS na Igu

☞ 16. oktober: Sv. Marjeta M. Ala-coque

☞ 18. oktober: Sv. Luka, ob 20h srečanje ŽPS na Golem

☞ 20. oktober: Romanje obeh župnij na Zaplaz, več o tem v posebnem prispevku

☞ 21. oktober: 29. nedelja med letom – misijonska nedelja, otroška maša ob 10h na Igu, pri vseh mašah se bo predstavil tednik in založba Družina

☞ 22. oktober: Sv. Janez Pavel II., papež

☞ 27. oktober: Sv. Sabina Avilska, mučenka, prehod na zimski čas in sončno uro

☞ 28. oktober: 30. nedelja med letom, Sveti Simon in Juda Tadej, patrocinij, žegnanje ob 8.30 na Pijavi Gorici.

☞ 31. oktober: Sklep rožnovenske pobožnosti, dan reformacije

☞ 11. november: Martinova nedelja, praznik zavetnika na Igu. pred tem:

– četrtek, srečanje za starejše in bolnike ob 17h

– petek, srečanje za mlade, mladinska maša ob 18.30

– sobota, dan celodnevnega češčenja, od 8h do 17h, ob 17h sklep celodnevnega češčenja in srečanje zakonskih jubileantov.

NAPOVEDUJEMO:

- sreda, 17.4.2019: začetek birman-ske devetdnevnice
 - nedelja, 21.4.2019: Velika noč
 - sobota, 27.4.2019: sveta birma ob 9h na Golem in ob 11h na Igu. Datum birme mora še potrditi nadškofija. Birmovalec bo gospod nadškof Stanislav Zore.
 - nedelja, 19.5.2019, ob 10h na Igu: prvo sveto obhajilo
 - nedelja, 26.5.2019, ob 9.30 na Golem: prvo sveto obhajilo
- V pripravi na prvo sveto obhajilo bo tudi devetdnevnica.

ZAHVALA

Za nami je lepo poletje, ki se je že prevesilo v jesen. Ob tem niso na nas pozabili ljubitelji gob. Hvala vsem, ki ste vaše najdbe delili z župniščem.

Hvala tudi vsem, ki nas s svojimi darovi že usmerjate k zahvalni nedelji v začetku novembra. Bog vas blagoslovi.

Začeli smo tudi novo veroučno leto. Ob tem smo montirali projektor na strop velike učilnice in novo tablo v skavtsko sobo. Monterjem res Bog povrni.

KONTAKTI:

dhp Anton Košir 040 263 547
kaplan Simon Virant 031 412 652
župnik Janez Avsenik 040 789 435
župnišče na Igu 01 420 25 50
zupnija.ig@rkc.si, zupnija.golo@rkc.si

Naša župnija je glasilo župnij Ig in Golo, odgovarja Janez Avsenik, župnik.
<http://zupnija-ig.rkc.si>
<http://zupnija-golo.rkc.si>
<http://www.kurescek.org>

